

СЛАВИСТИКА
XXIII/1

СЛАВИСТИЧКО ДРУШТВО СРБИЈЕ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

СЛАВИСТИКА

SERBIAN ASSOCIATION FOR SLAVIC STUDIES
UNIVERSITY OF BELGRADE FACULTY OF PHILOLOGY

SLAVIC STUDIES

Покренут 1997. године

Главни уредници:

Од 1. до 15. књиге др Богољуб Станковић (оснивач часописа)

Од 16. до 20. књиге др Петар Буњак

Од 21. књиге др Људмила Поповић

Уређивачки одбор:

Др Дејан Ајдачић (Кијев), др Ирина Антанасијевић, др Адриан Баренцен
(Амстердам), др Марта Бјелетић, др Петар Буњак, др Андриј Даниленко
(Њујорк), др Рајна Драгићевић, др Андреа Желе (Љубљана), др Јелена Иванова
(Санкт Петербург), др Ксенија Кончаревић, др Александра Корда-Петровић,
др Јаромир Линда, др Биљана Марић, др Михаел Мозер (Беч),
др Мотоки Номаћи (Сапоро), др Борис Норман (Минск),
др Руселина Ницолова (Софија), др Иво Поспишил (Брно),
др Вучина Раичевић, др Каролина Скварска (Праг),
др Марија Стефановић, др Срето Танасић, др Бранко Тошовић (Грац),
дописни члан НАНУ Анатолиј Захњитко (Кијев),
академик САНУ Предраг Пипер

Главни уредник
др ЉУДМИЛА ПОПОВИЋ

Секретар редакције
мср Срђан Петровић

ISSN 1450-5061

UDC 811.16+821.16

Славистика

књ. XXIII, св. 1

www.slavistickodrustvo.org.rs/slavistika

Београд 2019

СЛАВИСТИЧКО ДРУШТВО СРБИЈЕ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

SERBIAN ASSOCIATION FOR SLAVIC STUDIES
UNIVERSITY OF BELGRADE FACULTY OF PHILOLOGY

СЛАВИСТИКА

SLAVIC STUDIES

XXIII/1

ИМПРЕСУМ

Издаје:

Славистичко друштво Србије, Београд, Студентски трг 3
Филолошки факултет Универзитета у Београду, Београд, Студентски трг 3

УДК класификација прилога:

Ана Голубовић

Припрема за штампу:

Душко Ћосић

Штампа:

„Графичар”, Севојно

Издавање ове књиге финансијски је подржало
Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије

САДРЖАЈ – CONTENTS – СОДЕРЖАНИЕ

СТУДИЈЕ И РАСПРАВЕ

Дојчил Војводић, О видско-временској синонимији и метафори у српском, руском и другим словенским језицима	11–44
Елена Горбова, Двухкомпонентная модель русского вида: положения, предсказания, подтверждения	45–61
Владимир Труб, К проблеме выявления видовых глагольных значений, связанных с употреблением адвербиалов	62–78
Илдико Палоши, Семантический анализ глаголов со значением быстрого действия в русском языке	79–87
Миљивој Алановић, Конструкциона стабилност (транс)адвербијала	88–103
Олег Шинкарук, Спонукаљне значења императива в українській мові	104–118
Катарина Митрићевић-Штепанек, Глаголски деривати у чешком језику са значењем <i>исцрпљења/усмрћења радњом</i> и њихови лексикографски еквиваленти у српском језику	119–133
Јулија Шапић, О просторним фрагментизаторима са значењем 'горњи део' – 'доњи део' у руском језику у поређењу са српским	134–141
Лесь Белей, Еволуција мов: модель сингулярностей	142–158
Hedina Tahirović-Sijerčić, Južnoslavenske pozajmljenice u romskom	159–175
Драгана Поповић, Национално комуникативно понашање као објект истраживања	176–182
Димитрина Лесневская, Эколингвистика и экологизация обучения иностранным языкам	183–188
Миодраг Сибиновић, Бранко Миљковић у српској рецепцији поезије Валерија Брјусова	189–200
Богдан Косановић, Осврт на новија шолоховолошка истраживања	201–212
Ксенија Кончаревић, Руска култура у српској мемоаристици XVIII и XIX века	213–222
Ирина Антанасиевич, Новые сведения о русских художниках комикса в Королевстве Югославия	223–234
Бобан Ђурић, А. И. Куприн у Београду 1928. године	235–247
Јанко Рамач, Епистоларно наслеђе Михајла Ковача	248–255
Adam Svetlík, Africké prózy Mareka Vadesa	256–264
Zuzana Čížiková, Kto rozpráva príbeh – postava, rozprávač či autorka? (Ku kategórii rozprávača v próze pre deti a mládež Márie Kotvášovej-Jonášovej)	265–274
Ана Јаковљевић Радуновић, Бахчисарајски дворач као место сећања код Александра Пушкина и Сергеја Парацанова	275–283
Марија Докић, Загонетка као мисаона судбина Павића и Ничеа	284–294

ПРИЛОЗИ И ГРАЂА

- Наталња Бондаренко, Сербские страницы в «Славянском вестнике»
 А. А. Хованского 295–302

ПРИКАЗИ

- Драгана Керкез, *Е. В. Падучева, Эгоцентрические единицы языка.*
 Москва: Языки славянских культур, 2018, 440. 303–307
- Људмила Поповић, *А.П. Занитко, Мовний простір граматики.* Винни-
 ця: ДонНУ імені Василя Стуса, 2018, 447. 308–313
- Милана Борковић, *Е. В. Горбова, Грамматическая категория аспекта и контекст (на материале испанского и русского языков).* Санкт-
 Петербург: Изд-во С.-Петербур. ун-та, 2017, 420. 314–317
- Биљана Марић, *Душка Кликовац, Српски језик у светлу когнитивне лингвистике.* Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије, 2018, 306. 318–321
- Снежана Поповић, *František čermák, korpus a korpusová lingvistika.* Praha: karolinum, 2017, 270. 322–325
- Ана Римар Симуновић, *Юлиян Тамаш, Складање идентитетох, избрани есеји из русинистике и украјинистике.* Нови Сад: Руске слово, 2017, 280. 326–328
- Милица Миленковић, *Звонко Танески, Славистички синтезу/Slavistické sintézy.* Београд: Asociácia organizácii spisovateľov Slovenska/ Универзитет у Београду – Филолошки факултет, 2018, 252. 329–331
- Јулија Драгојловић, *Oleksandr Koszyc a jego dziennik “Z pieśnią przez świat, redakcja naukowa Walentyna Sobol.* Warszawa: Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, 2018, 394. 332–333
- Маријана Букић, *Актуелна српска етнолингвистичка истраживања. О вредностима у српском језику, књ. 2, ур. Дејан Ајдачић.* Београд: Алма, 2019, 199. 334–337
- Дарја Војводић, *Видска префиксација у светлу теорије граматикализације. The Role of Formation of Aspectuality: Issues of Grammaticalization, eds. R Benaccio, A.Muro, S. Slavkova.* Firenze: Firenze University Press, 2017, XII+258 (Biblioteca di Studi slavistici; 39). 338–340
- Катарина Полић, *Типология вида/аспекта: проблемы, поиски, решения. Сборник научных статей, отв. ред. Е.Я. Титаренко.* Симферополь: ДИАЙПИ, 2014, 200. 341–347

ХРОНИКА

- Милорад Миљковић, *Научни семинар Комисије за аспектологију Међународног славистичког комитета на Шестом међународном конгресу истраживача руског језика (Филолошки факултет, Московски државни универзитет „М.В. Ломоносов“, Москва, 20-23. марта 2019)* 348–351

Јелена Јочић, 57. скуп слависта Србије (Београд, 4–5. фебруар 2019)	352–354
Зоран Стефановић, Циклус „Словенска и српска књижевна фантастика“, Београд, (27. 2. — 12. 6. 2019).	355–359

РЕГИСТРИ КЊ. XXIII/1

Регистар кључних речи	360–363
Списак сарадника.	364–367
Упутства за припрему рукописа за штампу.	368–382
Рецензенти	383

ЦИКЛУС „СЛОВЕНСКА И СРПСКА КЊИЖЕВНА ФАНТАСТИКА“

(Београд, 27. фебруар — 12. јун 2019)

Венац од тридесет пет културно–стручних догађаја, од значаја за проучавање словенске фантастике, одржан је у петнаест термина у галерији Универзитетске библиотеке „Светозар Марковић“ у Београду од 27. фебруара до 12. јуна 2019. године. Уз учешће српске уметничке и научне елите, програм под називом „Словенска и српска књижевна фантастика“ — први у историји проучавања овог поља — урађен је по замисли и уређивању проф. др Дејана Ајдацића, слависте и фантастиколога међународног опсега интересовања.

У складу са савременом улогом библиотека као живих културних центара, скупови су одржавани средом у редовном термину, спајајући стручност излагања са приступом прилагођеним публици различитих интересовања и знања. У првом делу програма Ајдацић је имао полусатно предавање о особеном, али српском читалаштву непознатом делу књижевне фантастике Словена, тумачећи га у оквиру опуса његовог творца, матичне културе, па и словенске фантастике уопште. У другом делу, изабрани стручњак имао је јавни разговор са неким од петнаест истакнутих писаца српске фантастике, где је приближно сат времена поетички и аутопоетички тумачено и преиспитивано дело писца, али и његово виђење фантастике, уз завршни разговор са публиком. Током циклуса организовани су и пратећи догађаји: изложба књига *Различити путеви српске књижевне фантастике*, ликовна изложба *Српска научна фантастика у стрипу*, промоција научног зборника *О српској књижевној фантастици*, те представљање новог енциклопедијског подухвата *Расткопедија фантастика*.

Циклус је спроведен и као обележавање 180 година од рођења и 110 година од смрти Лазара Комарчића (1839–1909), што се згодно надовезало на претходну Годину српске фантастике (која се у Србији од 2008. обележава у годинама које се завршавају на осмицу, у спомен на Драгутина Ј. Илића).

Панорама словенске и српске фантастике. Програм су 27. фебруара отворили пригодним говорима о културној и поетичкој важности фантастике директор библиотеке, проф. др Александар Јерков, као и главни аутор пројекта, др Ајдацић.

У првом термину Ајдацић је одржао предавање о односу ироније и фантастике у причама бугарског писца Светослава Минкова двадесетих година 20. века. Маријана Јелисавчић водила је разговор са проф. др Зораном Живковићем (*Четврти круг, Библиотека, Временски дарови, Дванаест збирки...*), „писцем особито стилизоване фантастике, моделом успешне књижевне рецепције у англоамеричкој и светској култури, који је напредно остварно утицај у српској и југословенској култури као истраживач, творац преназначне Енциклопедије научне фантастике, уредник, преводилац и универзитетски професор“ (Ајдацић; даљи наводи сви по њему). У другом термину (6. март), Ајдацић је излагао о проналаску који изазива преситост у роману *Сунчана машина* (1928) Украјинца Володимира Виниченка. Разговор са списатељицом Мирјаном Новаковић (*Страх и његов слуга, Johann's 501, Тајне приче...*) којој је особено „стваралачко трагање у коришћењу и надрастању жанра“ водила је проф. др Љиљана Пешикан Љуштановић из Новог Сада. У трећем термину (13. март) Ајдацић је говорио о научно-

фантастичком роману о лету на Венеру *Скок у ништа* (1933) Александра Бељајева, да би затим разговор са писцем–научником–лекаром др Адријаном Сарајлијом (*Огледало за вампира, Голи гласови...*) водио Зоран Стефановић, преносећи „богатство идеја, слика и речи новог поколења“ које говори кроз овог писца. Четврти сусрет (20. март) донео је Ајдацићево предавање о *Киберијади* и уопште футурофантастици, у Србији веома поштованог али непотпуно превођеног, Станислава Лема. Један од кључних истраживача југословенске жанровске фантастичке књижевности, Миодраг Миловановић, разговарао је са Бобаном Кнежевићем (*Црни цвет, Слутња андроида, Последњи Србин/Живосахрањени...*) који не само да је дао, како подсећа уредник циклуса, „жанровско богатство сопственог књижевног дела, већ је и крајње утицајан уредник“. У петом термину (27. март) Ајдацић је говорио о неоптимизму у роману *Грљавице ствари век* (1965) браће Стругацки. Са Славеном Радовановићем (*Кремјанска ружа, Обрнута црква, Није било Суња, Три дана триста година...*), „писцем трагања за чудесним у разним културама, гласом тајне, херметизма и пророштва“, разговарао је уредник његових сабраних дела, З. Стефановић.

У шестом термину (3. април), тема Ајдацићевог излагања била је градска фантазија *Новендиалија* Марине Сокољан, у кругу филозофских и митолошких идеја. Разговор са Илијом Бакићем (*Пренатални живот, Доле у Зони, Јесен Скупљача, Лед...*) „писцем радикализма и поезије фантастике“, водио је др Бојан Јовић, директор београдског Института за књижевност и уметност. Седми термин (10. април) посвећен је Ајдацићевој предавању о књизи *Други град* чешког романописца Михајла Ајваза. Разговор са писцем и сликаром проф. Милетом Продановићем (*Нови Клини, Пас пребијене кичме, Колекција...*), фантастичарем широког регистра и актуелним ректором београдског Универзитета уметности, водила је мр Јасмина Врбавац. У осмом термину (17. април) предмет Ајдацићевог излагања био је преображај бајки у приповеткама збирке *Човечуљак* Македонца Александра Прокопијева. Разговор са утицајним писцем српске књижевности Александром Гаталицом (*Линије живота, Наличја, Велики рат...*), који је спојио више линија српске и европске културе у сопствену фреску, али носећи везу и са првим српским НФ фандомом, водио је проф. Јерков. У деветом термину (24. април) одржан је разговор са још једним ствараоцем који спаја ликовне и прозне светове, Дејаном Атанацковићем (*Лузитанија, Човек без језика и друге приче*), који испитује „моћ фантастике на рубовима психичких растројстава“, а модератор је била Ана Стишовић Миловановић. Десети термин (8. мај) донео је предавање Ајдацића о киберфантастици руског писца Сергеја Лукјањенка, високо цењеног и у Србији. Са Отом Олтвањијем (*Црне ципеле, Кичма ноћи, Приче мистерије и магије, Ивер...*), једним од писаца који су градили личну поезију рекомбинујући геноме кримића, страве и фантастике, разговарао је Васја Павковић.

Једанаести термин (15. мај) приближио је кроз Ајдацићево предавање антиутопијски роман *Хронос* Украјинца Тараса Антиповича. Домаћин затим води разговор и са Иваном Срдановићем (*Око врха, Зумуру, Пољубац сунца...*), писцем чије су особености „хуморна поигравања са митологијама борбе за уништење и спас света“. Дванаестог термина (22. мај) Ајдацић је обрадио тему високе актуелности: алтернативну историју *Лед* Пољака Јацека Дукаја и промишљања о историји Руса и Пољака. Разговор са писцем и истраживачем фантастике проф. др Савом Дамјановим (*Истраживање Савриенства, Ремек-делца, Причке...*), ствараоцем „постмодерне провокације и игре са историјом, херметиком, еротиком“ — водио је његов некадашњи студент, сада стручњак Универзитетске библиотеке, др Василије Милновић. Четрнаести термин (29. мај) донео је Ајдацићево тумачење алтернативне историје *Ривне/Ровно* Олександра Ирванца из Украјине, те последични додир совјетског и постсовјетског света. Разговор са „значајним гласом српске фантастике за децу“ Мином Тодоровић (*Гамиж, Вир светова, Магма...*) водила је Тијана Тропин из Института за књижевност и уметност у Београду. Четрнаестог термина (5.

јун) предмет Ајдачићевог излагања била је киберфантастика са порнографским елементима Линор Горалик и Сергеја Кузњецова. Списатељица и уредница Тамара Лујак, сада као модераторка, имала је прилику да разговора са прозаистом, драматургом и историчарем Александром Новаковићем (*Келтска прича, Два у једном, Ново Смедерево...*). У петнаестом и завршном термину првог циклуса (12. јун) Ајдачић је говорио о магијском реализму унутар словенско–балканског фолклора, на примеру дела бугарског писца фантастике Јордана Радичкова. Разговор са писцем Гораном Скробоњом (*Накот, Тихи градови, Човек који је убио Теслу, Сва Теслина деца...*) — писцем који остварује „разножанровска трагања, промишљање друкчије историје, утицајно уређивање, издаваштво, превођење и популарисање“ — водила је Љиљана Пешикан Љуштановић.

Осим књижевних трибина, циклус је донео и неколико других догађаја од високе важности за српску и словенске фантастике.

Изложба књига „Различити путеви српске књижевне фантастике“ у Универзитетској библиотеци „Светозар Марковић“ отворена је на почетку циклуса (27. фебруар), амбијентално осмишљена тако да је у приземљу установе виде сви бројни посетиоци Универзитетске библиотеке. Селекторке изложбе и ауторке пратеће монографије Драгана Поповић и Сандра Спасић објашњавају свој обимни и значајни избор овако: „У настојању да фантастику издвоји као посебан књижевни аспект да би је потом уклопила у постојећу књижевносторијску матрицу изложена су дела која несумњиво припадају фантастици, али и дела у којима је њено присуство наглашено, иако не и једино нити увек доминантно, па се због тога могу тумачити и у неком другом кључу. Поред књижевних, на изложби ће бити приказана и књижевнотеоријска дела која умногоме служе као путоказ у разумевању различитих путева српске фантастичке књижевности.“ Изложбу прати и истоимена мања електронска монографија, која на свеж начин даје историјски преглед главних токова српске фантастике, нарочито од краја 19. века, као и биобиблиографије писаца представљених у циклусу. Консултанти на подухвату су били Дејан Ајдачић и Драгана Михаиловић (која је дала и ликовно обликовање књиге).

Изложба „СРПСКА НАУЧНА ФАНТАСТИКА У СТРИПУ“ са стотинак радова из периода 1935–2015. отворена је 13. марта у сарадњи са београдским Центром за уметност стрипа при Удружењу стрипских уметника Србије, и то додатним поводом: 110 година од рођења оца европског стрипа Ђорђа Лобачева (1909–2002). У јединственом прегледу целог поља, З. Стефановић је представио место стрипа унутар српске научне фантастике, као „занемареног али формативног елемента српске и југословенске популарне културе“. Изложба приказује један од могућих погледа на богату историју модерне стрипске уметности у Срба, која је имала светски одјек још од свог почетка 1930–их у Краљевини Југославији, до данашње ситуације у којој су српски аутори угледни и видљив део међународне стрипске сцене, особито у сегменту фантастике. По речима кустоса: „Овај избор сведочи да постоје трајни жанровски токови и идејни мотиви који унутар себе повезују српски научнофантастички стрип кроз све епохе, али и са широм традицијом српске и светске културе од краја 19. века до данас“.

Зборник *О СРПСКОЈ КЊИЖЕВНОЈ ФАНТАСТИЦИ* (Библиотека Тематски зборници; књ. 5, „Алма“, Београд, 2019. 274 стране. ISBN 978–86–7974–667–2) који је уредио Дејан Ајдачић представља вишеструко корисно издање, пре свега зато што даје најсвежији пресек стања истражености модерне и савремене српске фантастике, почињући са новим погледом на проблематику првог српског романа *Кандор или откровеније египетских таин* (1800) Атанасија Стојковића, а завршавајући се савременим преображајима појаве од значаја за европску књижевност — српске бајке — од фолклорне, преко ауторске, све до епскофантастичке. У зборнику су заступљени Предраг Тодоровић, Сава Дамјанов, Бојан Јовић (три прилога), Зорица Ђерговић Јоксимовић (четири прилога),

Марија Шаровић, Персида Лазаревић ди Ђакомо, Александар Б. Недељковић, Тијана Тропин (три прилога), Лидија Делић, Милош Јочић, Маријана Терић и сам Ајдачић (два прилога).

РАСТКОПЕДИЈА ФАНТАСТИКЕ, као подухват у изради, прво на Интернету а онда и у папирном облику, представљена је на самом крају циклуса од стране својих оснивача—уредника Дејана Ајдачића и Зорана Стефановића, који воде и шири подухват Расткопедије, као споја информатичких технологија са класичном методологијом израде енциклопедија. Том приликом је гостовао и Јован Ристић, стручњак за српски фантастички филм, као један од сарадника енциклопедије. Аутори су представили стање истражености словенске фантастике као макрокомплекса, потребу за систематизацијом овог поља у виду општих али и специјализованих енциклопедистичких подухвата, нову методологију која стоји иза њиховог подухвата, као и прве одреднице које су направљене за премијерни *модул /тематску енциклопедију/ посвећену утицају словенских фантастика на српску и југословенске, и обрнуто: Станислав Лем у југословенским културама, допринос Ђорђа Лобачева пољу словенске фантастике* итд.

Значај и последице циклуса. Осим истраживача из Србије и иностранства, поштовалаца појединих писаца, студената и новинара, скупови су протекли у знаку посета из целог српског фантастичког фандома, пословично склоног фрагментацији: били су присутни чланови Друштва љубитеља фантастике „Лазар Комарчић“, Српског друштва за научну фантастику, Удружења фанова научне фантастике Sci & Fi, те мањих као што је то кружок „Драгутин Илић“. Универзитетска библиотека се постарала за професионалну видео и фото документацију, те су снимци објављени на Интернету, а транскрипти разговора и предавања наћи ће се у књигама на којима ради Ајдачић са сарадницима. Програм је редовно праћен и тонски сниман и од стране новинара Владимира Тодоровића који деценијама води главну регионалну жанровску емисију „Поглед из свемирског брода“, па су слушаоци Радио Београда из Југоисточне Европе и света редовно седмично слушали најважније изводе из циклуса на националној радио фреквенцији и на Интернету.

Довршетак циклуса „Словенска и српска књижевна фантастика“ поклопио се са 6. Фестивалом фантастичне књижевности „Арт–Анима“. На њему је за добитника Награде за промоцију фантастичне књижевности 2019. проглашен — након Зорана Живковића, Горана Скробоње, Жике Богдановића, Илије Бакића и Саве Дамјанова — ревносни истраживач Дејан Ајдачић. У образложењу се наводи да је „по обиму, детаљности, интердисциплинарној и мултидисциплинарној методи управо Ајдачићева делатност кључна за савремена светска истраживања словенске фантастике, како њеног микротематског тако и синтетичког тумачења — дуго чеканог свеобухватног погледа након деценија културне раздробљености једног широког простора“.

Занимање публике за нови простор и време посвећено фантастици довело је до званичне потврде плана да циклус буде настављен од јесени, а неки слични догађаји већ су одржани у истом термину, као што је то разговор др Дејана Огњановића са редитељем Слободаном Шијаном о фантастици и страви у српском филму.

За српско друштво овај циклус има особине *новума* — са јасном намером чије претходне одразе пратимо десетлећима — да се редефинише српски културни, идејни и естетски канон, упркос недовољне проучености и вредновања фантастике у Срба чији идеолошки извор стоји још од почетка 20. века и модернизаторске агенде Јована Скерлића који је своју мисију спроводио науштрб, по њему, назадних видова српског духа. Насупрот томе, кроз циклус је показана формативна улога фантастике у српској књижевности и целој култури, упоређивањем са фолклорним и етнокултурним аспектима, позориштем и драмом, стрипом, сликарством, архитектуром, филмом, општом

духовношћу... Ова интегрисаност је исказана и визуелно тиме што су на плакатима и лецима циклуса биле слике из стрипова који увезују фантастичко из више уметности: футуристичко–свемирског стрипа „Нити снова о моћи“ Зорана Туцића и Љуана Коке (1985) и архајско–футуристичке драме „Словенски Орфеј“ Вујадина Радовановића, З. Туцића и З. Стефановића (1992/2015).

По ширини замисли и детаљном представљању особен и без претходног премца, венац догађаја „Словенска и српска књижевна фантастика“, и културно–академска амбиција која стоји иза њега, већ је отворио вишеструке перспективе и дао печат фантастичкој димензији српске културе, одређујући најхитније задатке који што пре морају бити завршени након деценијског рада: библиографије, енциклопедије и лексикони, антологије и хрестоматије, студије, критичка издања сабраних дела (нарочито жанровске фантастике), интердисциплинарно проучавање али и разумевање ниша као што су: однос фантастике и неоавангарде (у Србији изразито виталан, нарочито у сигналистичким круговима), феномен нове епске фантастике и нове бајке, футурофантастичка поезија или драматургија у разним облицима...

За српску уметност — која је родила и прву светску НФ драму *После милијон година* Драгутина Ј. Илића (1899) — питање правилног тумачења фантастике значи и одлучно вредновање суштинских, а занемарених чинилаца сопствене народне и савремене културе.

Зоран Стефановић
Међународна културна мрежа „Пројекат Растко“
Универзитет уметности, Београд
Факултет драмских уметности
zstefanovic@rastko.net